

Enoch Hutzing Johannes Simonius

Collegii Biblici Privati Primi Mosaici, Genesis In Aphorismos Redactam Exhibentis

Disputatio Sexta : Ex Cap. IX. X. & XI. Geneseos

Rostochii: Kilius, 1638

<http://purl.uni-rostock.de/rosdok/ppn747230706>

Band (Druck) Freier Zugang

Vert.: J. Stevens

E. Kutzring.

R. U. theol. 1637. 38.

COLLEGII BIBLICI PRIVATI
PRIMI

52
MOSAICI,
GENESIN IN APHO-
RISMOS REDACTAM
EXHIBENTIS,

DISPUTATIO SEXTA
EX CAP. IX. X. & XI. GENESEOS:

Quam

IN SUMMI JHOVÆ HONOREM,

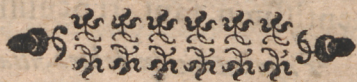
PRÆSIDE

ENOCHO HUTZINGO, SS. Theol. Li-
centiatio & in Acad. Rost. P. P.

Defendendam suscipiet

JOHANNES SIMONIÛS, Holsat.
Respondens.

*Ad diem 17. Martij in Collegio Boreali, horis
pomeridianis.*

ROSTOCHII,

Litteris NICOLAI KILII, Acad. Typograph.

ANNO M DC XXXVIII.

V I R O

*Reverendo admodum, Excellentissimo,
Doctissimo,*

DN. M: JACOBO FABRITIO
Seniori, Sleesvicensis Ducatus Præ-
posito meritissimo, illustrissimi ac Celsissimi
Hollatorum Principis à concionibus dignis-
simo, Fautori suo observandissimo.

U T E F

Reverendo, & Clarissimo Viro

DN. JOHANNI SIMONIO,
Ecclesiæ quæ Hollingstadij colligi-
tur Pastori fidelissimo, Parenti suo me-
dullitus amando.

NEC NON

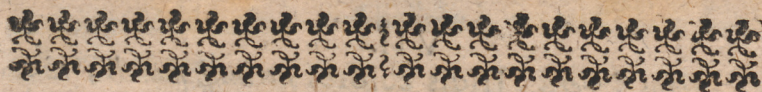
Integerrimo Viro

DN. HEINRICO EVERS / Civi apud
Lubecenses primario, Hospiti olim suo be-
nificentissimo, fautori oculissimo.

*Pagellas has in debite, filialis, & honorificæ
benivolentiæ indicinam sacras volo*

JOHANNES SIMONIUS
Hollatus.

APHORISMUS I.

N capite Nono Historiologus Noster Θεοδιδάκτ^ο
Mundi per eluvionem catholicam devastati διαπονη-
τάς αὐτῶν proponit.

VI.
Disputat.
Respond.
Johannes
Simonius
Hollat.

II.

*Multiplicationis repetitio v. i. est δευτερονόμιον legis in
creatione lata: Quâ solemnī εὐλογίας divina iteratione Noah
post diluvium constituitur ἀέριμα ἔ γένος καὶ πίλα τῆς φύσεως,
καὶ δὲ τρεῖς Ἀδάμ, ut Theodoretus loquitur.*

III.

*Dominij restitutio in animantia versu 2. non excludit
particularia ira divina exempla, qua docent: Animalia qua-
dam terrestria & aquatica dominij imperium interdum ex-
cutere & vim hominibus impiis inferre.*

IV.

*Esus carniū vers. 3. homini conceditur, hac tamen ad-
ditâ limitatione, ne carnibus à sanguine nondum expurgatis,
non legitimè mactatis sed suffocatis & adhuc cum sanguine,
anima vehiculo, concretis, more belluarum creatura ad ima-
ginem Dei condita vescatur, ne paulatim crudelitati assue-
scat, & tandem in humana viscera servire incipiat.*

V.

*Impiè facere Magistratum, qui voluntarij homicidij pœ-
nam pecuniâ redimi patitur, & iure gladij ad capitaliter pu-
nienda homicidia à Deo sibi traditi non rectè utitur ex vers. 5.
& 6. colligimus.*

VI.

*Ordo Ecclesiasticus instauratur à Deo ordinis Auctore per
fœderis 1. Verbum. 2. Signum vers. 8. seqq. usq. ad versum XVIII.*

F 2

VII. Si.

VII.

Signi fœderis, Iridis colores utriusq; mundi, tam Primi, quam postremi interitum notant: ille cœruleus, viridis, aqueus Cataclysmum quo primus perijt orbis; Hic purpureus, rubeus, igneus futuram mundi substantialem conflagrationem 2. Petr. 3, 7. & 10. indicat & denunciat.

VIII.

Quamvis peccata hujus secularione varietatis & licentiæ haud dubiè majora sint peccatis primi mundi: Tamen Aqua diluvij metuenda non sunt quia pactum Dei immutabile, universale est, omnes Noachi posteros & omnia animantia includens, cum temporis perpetuitate conjunctum: Ad quam rei certitudinem contestandam sexies vox pacti seu fœderis in textu extat repetita.

IX.

Occupationem Noachi domesticam versu 20. commemorat Moses quando Virum Terræ. i.e. Agricolum, usitatissimo in Scholis Hebræorum Idiotismo ipsum vocat.

X.

Nohe & Semæ Poculo Ebrietatis commissum, probare non possumus, modestiam tamen in judicando hoc primo posterioris Mundi Sacerdote, Sene, Mæsto, laboribus & viribus exhausto nos decere, non immeritò judicamus: vulgatum illud addentes propter Noachi modernas simias: Duo cum faciunt idem, non est idem.

XI.

In peccato Cham, Nohe filij nati minimi vers. 24. notamus. 1. Aegyptiæ. 2. Irreverentiam (cui opponere modum reverentiæ singularem in regendâ Patris nuditate à piis Fratribus observatum v. 23.) 3. Peulantiæ, spectaculo impudico delectatam. 4. obrectationem, Patris yvovmte aliis revelantem. In quâ vitiorum Quadrigâ præcipuam hominum

num in moderno mundo verè immundo partem Cham ~~quod~~
μ⊗ representat.

XII.

Noah Prophetæ Vaticinium de posteritate Cham Patris
peccatum iusto Dei iudicio portatura, edens, non hoc gult;
quod absoluto Dei decreto omnes Chamii posteri à Deo reiecti &
æterna damnationi destinati sint: sed quod maledictio super
omnes illos sit mansura, qui promissioni de semine Benedicto ad
exemplum Chamii medium quasi ostensuri essent digitum.
Ita enim & non aliter omnes Spiritus S. Comminationes in Sa-
cro codice intelligenda & explicanda sunt: Cum Exceptio-
ne nimirum Conversionis ad Deum & vera Pœnitentię.

XIII.

Benedictio Semi & Japhethi v. 26. 27. Dominos consti-
tuit pios Fratres impij Fratris Chamii. Quæ promissio ut æternus
intelligenda est de Dominio æterno, dum ipsis promittitur
Filius Dei, æternus Rex & Redemptor Generis Humani, & Sal-
vator omnium in tabernaculis Sem habitantium, id est,
credentium: ita alteram illam, licet minus principalem, cor-
poralia nimirum bona spectantem, conditionem respectivè
non excludit, quæ factum, ut Cananæ terra à filiis Cham ra-
pta & possessa, injustis illis possessoribus maxima ex parte de-
letis, Filiis Sem, id est, Israelitis, qui serè videbantur nullius
esse amplius dignitatis aut potentie, tandem divina Providen-
tiæ nutu & arbitrato restitueretur.

XIV.

In Capite decimo Moses nobis exhibet Genealogiam trium
filiorum Nohe, & populorum, qui ex ipsis nati sunt, quæ descri-
ptio & quasi succincta quædam Cosmographia Mosæica, ori-
ginem Gentilium ac hominum post diluvianorum, nec-
non terra inter eos distributionem continens, licet sterilis &
nullius usus esse videatur, doctrinam nihilominus comple-

Etitur gravissimam & utilitatem adfert suavissimam, ut cum
aliis & ex aliis docet D. Michael Waltherus in Officina sua
Biblica lectione dignissima §. 702. verbis sequentibus: Facit,
inquit ille, Genealogia hac I. & precipue ad Messia Emi-
nentiam, ut nimirum in ista hominum multiplicatione inten-
ti simus in eam stirpem, cui alligata fuit promissio seminis Be-
nedicti. II. Ad Ecclesiae excellentiam, ut in tanta Genti-
um ac Religionum Confusione cogitemus, qua sedes fuerit do-
ctrina de Deo, in qua fuerunt testimonia presentiae & patefa-
ctionis divinae, & quomodo non solum doctrina illa salutaris in-
de ab initio secundi Mundi usq; ad nos sit propagata, sed &
Ecclesia inter tot Imperia paulatim obscurata & à Chami po-
steris occupata fuerit. III. Ad §. scripturae Intelligentiam,
quippe in qua passim leguntur nomina variorum populorum,
que ex hoc Catalogo petenda sunt. IV. Ad cognoscendam Be-
nedictionis divinae efficaciam, siquidem ex tribus saltem
individuis familia descenderunt omnes, & praeiterita & pra-
sentes, & si qua futura ad finem usq; mundi. Unde procul dubio
secundum ternarium filiorum Noe numerum à vetustissimis
Geographis Orbis terrarum Unversus non nisi in tres partes
fuit distributus, in Africam, Asiam & Europam. V. Ad Con-
ciliandam Scientiam: Nam magna eruditionis pars in eo
sita est, ut non tantum sciamus vetustas gentes, sed & stirpem
nostram, ex qua nos germani ortum traximus. Quos constat
ex Japheto descendisse per Gomeri filium יֶפֶת &c.

XV.

Nimrod's descriptionem notamus triplicem I. A Potentia: Erat potens in terra i.e. primus Monarcha & conditor Monarchiae Chaldaicae & Assyriaca v. 8. II. A Tyrannide insigni, ut etiam in Proverbium abierit v. 9. III. A Regni sede, in Mesopotamia & Chaldaea v. 10.

XVI. Mo-

Monarchiam aliter definit Aristoteles, aliter sacra Scriptura. Hæc Monarchiam vocat præcipuum quoddam & illustre Regnum, Legibus constitutum, & armis ac viribus adruendam disciplinam instructum, quamvis plures simul in eo Imperio clavam teneant, ut in Imperio Græcorum ac Romanorum factum esse docent Historia. Philosophus verò in Politicis, Formam Imperij, ubi unus imperat omnibus, Monarchiam appellat.

In Capite Undecimo Peccatum Superborum & Ambitiosorum Nimroditarum, Turrim maxima molis, ex præpostera Imperandi cupidine & veri Dei contemptu adificantium, à Mose describitur; Quod admirabili supplicio Justissimus Judex Jehovah per confusionem linguarum ita coercuit, ut opus, ex quo nomen ac laudem querebant cæci structura Babylonica Architecti, in eternam ipsorum cederet confusionem, quippe ex inani fastu & irrito conatus sonatu susceptum.

Non injucunda est observatio Chronologica Circumstantia temporis; Quo tempore Moles hæc Babylonica ab impiis Chamitis, Tyrannidis & Idololatriæ promovenda ergo extructa sit. Quam *to Eison* ex Historico Nostro non difficulter hoc modo colligere possumus, si ad v. 25. capitulo. præcedentis recurramus, ubi admirabilis hæc Civitatis & Turris structura & Gentium per omnem terram, per se ad tempus nati Pheleg, Filij Heber, refertur, hæc enim nomen ab eventu fuisse inditum, testatur Moses, Patet autem ex scriptura & utilissima in hoc capite tradita Patriarcharum post diluvianorum decem, quorum Decarchus Noach constituitur, Genealogiâ, cum superiore capitis quinti Catalogo præ-

pter lineam Messiae conferenda, quo anno Pheleg natus sit?
Biennio post diluuium nascitur Arphacsad, huic anno aetatis
35 nascitur חלש cui Anno aetatis 30. nascitur עבר Huic Anno
aetatis 34. nascitur אבא Hi numeri collecti constituunt annos
101. post diluuium.

XIX.

Descensus v. 5. & 7. Deo tributus Θεοπροσῳς intelligen-
dus est, & τῆς ἀναλογίας τῆς πίστεως à Gentium Doctore
Rom. 12, 6. serio nobis commendatam explicandus de 1. Reve-
latione Dei. 2. Majestate aduentus Jehovæ. 3. Longa-
nimitate & Patientia Dei. 4. Atrocitate poenæ divinae
diu dilatae: Tandem enim descendit, tandem iudicium suum op-
pore declarat, & decreta sua non esse Campanas sine pi-
stillo oculariter demonstrat Διναρ. ille Κερατὴς qui in caelis
habitabat, Legitimum omnium iudiciorum Praeses ter-
Maximus, cuius κεφαλαία ἀνεξέπεδυντα, qua adversus Θεοπρο-
σῳτες exercet, & Φόβος καὶ ἄλλοις rebus contemplari & non rima-
ri sed mirari debemus.

XX.

Cum Jesus Christus Immanuel noster Gloriosissimus,
Filius Dei & Hominis, totius Sacrae Scripturae non tantum
Clavis, sed & Centrum ac Scopus sit, quem unicum salu-
tariter ad vitam aeternam agnoscendum Ecclesiae suae fidelissi-
mè proponit Deus Pater, totum se deinceps SPIRITVS DO-
CTOR, postquam Origines Gentium suis designavit nominibus
& ingenium ac studia posterorum & linguarum diversarum
initia indice digito monstravit, ad Sponsae Christi sanctae Eccle-
siae descriptionem converterit, & ex multis Semi posteris eam
lineam, ex qua Messias Gratosissimus nasciturus erat, non
tantum nominibus & serie Patrum sed etiam annorum
numero accuratissime distincta, & ἡμετέρας καὶ ἄλλοις
describit, cum fidei & ἀποκαλύψεως

PROBLEMAT A

I. An ante diluvium esus carniū quoq; fuerit concessus? Resp. In sacro codice id non docetur.

II. An in Novo Testamento simus obstricti ad legum de non comedendis animalium immundorum carnibus & sanguine observatiōem? Negatur.

III. An *αὐτοχθὲν* expressè à Deo prohibita sit? Affirmatur.

IV. An Iris fuerit ante diluvium? Negativam statuimus esse probabiliorem.

V. An apud pios patres ante diluvium potus vini fuerit in usu? Affirmativa vix probari poterit: Esū tamen *uvarum* concedimus.

VI. An tristis sequatur eventus maledictionem ex *justa indignatione* factam, quam degeneres filii parentibus sæpè extorquent? Omnino.

VII. An Papa Romanus sit עֵבֶר עֵבֶר יִם? Resp: Profectò talem se non probat: quamvis Cham ejusq; maledictæ posteritatis, ingenium, mores, & molimina ad vivum exprimat.

IIII. An suavissima illa benedictio, quæ *חֲבֵרָה* & *ישל* pheto obtigit, pulcerrimâ insignis paronomasiâ vers. 27. cap. 9. וַיִּשְׁכֵּן בְּאֶרֶץ-שֵׁם יַפֶּת אֵל הַיָּם לְיִפֶּת וְיִשְׁכֵּן בְּאֶרֶץ-שֵׁם luculentum cõtineat de vocatione Gentium ad veræ Ecclesiæ *συγκριτικῶν* vaticinium, ex *Novo Testamento*, in quo *Vetus patet*, explicandum? Ita firmiter statuimus.

IX. Cum Cham sit minimus natu filius Nohæ, cur Moses eum posuerit medio loco? Cum Luthero idè id fieri existimamus, ut ostendatur, impios in medio Ecclesiæ quasi seminatos optimum & præstantissimum locum obtinere.

B

An

X. An Hyperbolica locutio sit, homines civitate & turrim ædificare voluisse, cujus culmen in cœlum usq; pertingat? Affirm.

XI. An Hyperbole in alijs quoq; scripturæ locis quandoq; occurrat? Affirm.

XII. An Primarius Autor Vani de Civitate & TurriBabylonica exædificanda consilij Nimrod fuerit? Verisimile id esse videtur.

XIII. An Mysterium pluralitatis personarum in adoranda divina essentia ex versu 7. & 8. Genes. 11. probari possit? Affirmamus.

XIV. An Hebræa lingua sit *prima*, & an in Ecclesia triūphante beatitatis candidati ea sint *usuri*? Resp: Ut *illud* simpliciter affirmamus, ita *hoc* non improbabile esse statuimus.

XV. An Hebræa lingua apud illos manserit incorrupta, qui ædificationi non interfuere? Affirmatur.

XVI. An puncta hebraica literis eorundem sint coætanea? Omnino.

XVII. An sub Ptolomæo Philadelpho per 72. Interpret. linguæ 72. à quibusdam ita numerata ad unum fontem denuò revocatæ sint? Probabiliter id posse defendi statuimus.

XIIX. An Hebræi dicantur ab Eber, an ab Abraham ut Judæi quidam volunt? Prius affirmamus.

XIX. An Sara sterilis fuerit post aliquot liberorum partus, an ab initio? Posterius affirmamus.

XX. An 60. anni ætatis Abraham pereant ex scriptura? Negamus.

AD
Præstantissimum, & Eruditissimum
Dn. RESPONDENTEM, Amicum
suum, SINE PARI.

Quisquis ad optatos palma contendit honores,
Qui cupit ornari lauro, cum laude, perenni;
Sudet hic, & certet primum, subeatq; labores:
Palladis haud dabitur multo absq; labore corona.
Hæc bene perpendis SIMONI, pulpita scandens,
Indeq; grata parans sub Præsede prælia nobis.
Ergo tuis grator captis. Sic perge, laborum
Præmia sic spera, sic spem promitte Parenti.

f.
MICHAEL CLUVERUS
Dithmarsus.

~~~~~
Intendant alij pateras evolvere magnas,
Te juvat ex Pegasi fonte levasse sitim:
Intendant alij Venerem sectarier usq;
Cyrhæis tantum te placuisse juvat;
Intendant alij sectari prælia Martis,
Prælia Pymplejdum te subijisse juvat.
Perge ita te sacrâ rectè exercere palæstrâ,
Sic patrijs laribus fama perennis eris,

*Ita conterraneo dilectissimo, & Amico certissimo prope-
rante calamo gratulari voluit*

Conradus Gentzelius Holsatus.

Harpocrasem

Harpocratem quisquis sequitur, curisq; Galeni
Exercet seris noctibus ingenium,
Non illum tribulis Musa lappisq; coronant
Sed solido semper Phœbus honore beat.
Astræ quemcunq; iuvat dare nomina tristi,
Huic premit assiduum Fama Decusq; pedem.
Quâq; ad divitias pergat, quâ querat honores
Sancta Themis certo pollice monstrat iter.
At aliud tibi fane subit, non queris honores
Nec peritura petis munera, divitias.
Altius intendis studium, quodq; ardua Cœli
Limina demonstrat dulcis Amice cupis.

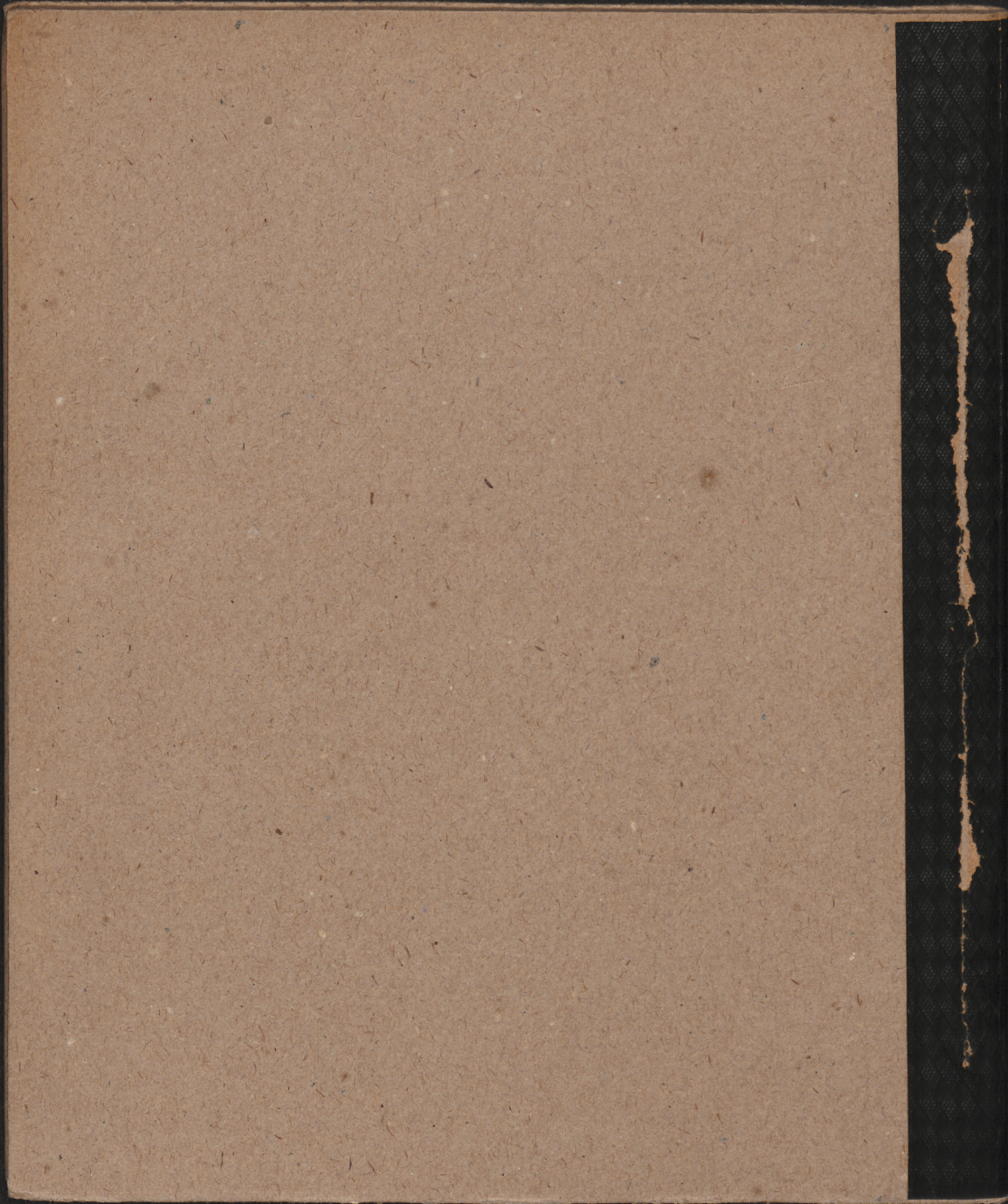
Hoc aliud agendo agebat.

Joach. Rach:

AD
Præstantissimum, & Erud
Dn. RESPONDENTEM
suum, SINE PAR

Quisquis ad optatos palma con
Qui cupit ornari lauro, cum
Sudet hic, & certet primum, subea
Palladis hand dabitur multo absq
Hæc benè perpendis SIMONI, pa
Indeq, grata parans sub Præsede pr
Ergò tuis grator captis. Sic perge
Præmia sic spera, sic spem promitte

MICHAEL

Intendant alij pateras evolvere
Te juvat ex Pegasi fonte lev
Intendant alij Venerem sectarier
Cyrhæis tantum te placuiss
Intendant alij sectari prælia Mart
Prælia Pymplejdum te subij
Perge ita te sacrâ rectè exercere p
Sic patrijs laribus fama peren

Isa conterraneo dilectissimo, & An
rante calamo g

Conradus Genti

